

Oikaisua edelläolevaan.

Haanpäältä otetussa ensimmäisessä sitaatissa komitatiivi-ilmaus »kuuluisine silkkimustine hevosineen» voidaan käsitellä kuuluvaksi paitsi substantiiviin »pappia» myös verbi-ilmaukseen »piti koskea» ja tajuta siis merkitseväksi = 'pappia ja hänen kuuluisia silkkimustia hevosiaan', minkä vuoksi kielivaistomme tuollaisen komitatiivinkäytön hyväksyy. Toisessa Haanpään sitaatissa ilmaus »leukatupsuineen ja kaljuine päineen» ei tietenkään edes välillisesti kuulu predikaattiin »oli nähnyt», mutta kysymyksessä ei silti ole myöskään attribuutti subjektille »isäntä», vaan komitatiivi-ilmaus on syntaktisesti luokiteltava sellaisiin »lauseeseen liittyneihin irrallisiin aineksiin», jommoisia Paavo Ravila on käsitellyt *Virittäjässä* 1945 ss. 1—16. — Prof. Kettusen Mika Valtarilta poimimissa esimerkeissä komitatiivia kyllä on käytetty attribuuttina, mutta ne tapauk-

set kuuluvat juuri siihen ruotsinvoittoiseen kielenkäyttöön, joka on outoa hyväälle kansankielelle ja joka lehtemme oikeakielisyysosastossa on vanhastaan leimattu kirjakeilessäkin kartettavaksi. Sama koskee myös viimeistä prof. K:n poimimaa sitaattia. Jos pelkkää suomea taitavalle ihmiselle sanotaan: »Töölö muutetaan puistoalueeksi kylpylaitoksineen», hän tuskin voi ymmärtää sitä muulla tavoin, kuin että kylpylaitoksetakin tehdään puistoa, toisin sanoen että ilmaus »kylpylaitoksineen» kuuluu myös predikaattiverbiin eikä siis ole attribuutti sanalle »puistoalueeksi». Onkohan kirjakielenkään selvyydelle eduksi, että — prof. Kettusen puoltamaan muokalmalliseen tapaan — pyritään hyväksymään tuolle lauseelle myös merkitys 'Töölö muutetaan puistoalueeksi, jossa on (tai johon tulee) kylpylaitos'?

LAURI HAKULINEN